

Voor propere stad

Eén der meest typische beroepen voor een propere stad is ongetwijfeld dat van straatkeerder, of zoals men nog altijd op zijn Oostends zegt dat van „straatevager”. Dit beroep, dat heel belangrijk is voor een nette en gezonde stad, werd vroeger veel meer gewaardeerd. Ook bij zoveel andere beroepen, zoals dit van wijkagent of van postbode, was de functie één met de wijk. Iedereen kende zijn wijkagent, zijn postbode en zijn straatveger. Nu zijn het allemaal vreemden voor elkaar geworden.

Destijds begon men het beroep van straatkeerder reeds aan 16 jaar. Men diende daarvoor een eksamen af te leggen, bestaande uit het schrijven van een opstel (want bij een ongeval moest men toch een klein verslag kunnen opmaken), en opkuisen van een aantal vierkante meters straat dat met zand was bestrooid. Naar het schijnt kon dit opruimen bij de ene kandidaat soms een kwartier langer duren dan bij een andere.

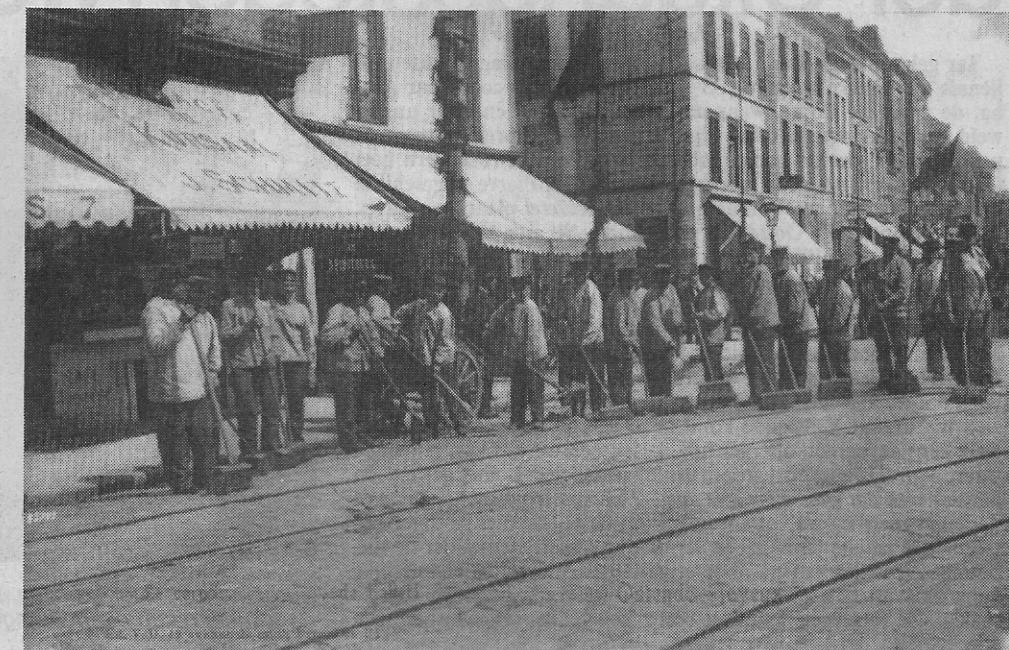
Als iedereen voor zijn deurtje veegt...

Dat de reinheid belangrijk was bewijzen een paar prentkaarten uit het begin van deze eeuw. Op de eerste foto ziet men hoe zelfs enkele vrouwen, weliswaar geen stadspersoneel, die wat vuil samen geveegd hebben aan de hoek van de Hofstraat en de Van Iseghemlaan. De greppels moesten - en in feite is dat nu nog zo - door de inwoner van het nabijgelegen pand geveegd worden.

Op de andere kaart ziet men een groep straatkeerders die samen de hoofdstraten van de binnenstad hebben proper gemaakt. Het was waarschijnlijk op de dag van een stoet of een processie. De uitgever heeft er de Franse zinspeling opgedrukt „Le corps de ballet” (de balletgroep) in plaats van „Le corps du balai” (de bezemgroep).

Oostende werd vòòr 1940 bestendig gereinigd op de drukt bewandelde plaatsen. In het zomerseizoen waren er straatkeerders op de Zeedijk en in de omgeving van het Kursaal aanwezig tot 20 u. !

Veel jonge straatkeerders kregen promotie en mochten bij de vuilniswagens werken, soms autobusbestuurder worden en

Een groep straatkeerders die, vooral snel, de paardemest in de binnenstad moesten opruimen. (circa 1902).

Vrouwen in de Van Iseghemlaan, terwijl ze de greppels van de hotels reinigen. (circa 1908)

zelfs opzichter. Carrière maken was dus ook bij de straatvegers mogelijk.

De langharige straatveger

Over gans onze kust was de beroemdste, of eerder de „be-

ruchtste” straatkeerder David. Hij moest de zeedijk van Heist proper houden.

David had lang haar een zware baard. Verschillende prentkaarten werden van hem uitgegeven. Hij was een échte volksfiguur. Alle toeristen die

vòòr 1914 al een fototoestel hadden en in Heist verbleven, hebben David op de gevoelige plaat vastgelegd.

Zo ziet men dat ieder beroep een deel kennis en een deel folklore inhoudt.

Omer Vilain